

ΣΙΜΟΣ Χ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Γεννήθηκα το 1968. Κατάγομαι από το Κατακάλι Κορινθίας και μεγάλωσα στην Κόρινθο, όπου διαμένω και αναπτύσσομαι επαγγελματικά. Είμαι παντρεμένος με την Αικατερίνη Νικολιδάκη από το 1999 και πατέρας δύο παιδιών, του Χρήστου και του Μιχάλη.

Ολοκλήρωσα τη μαθητική μου πορεία στο 1^ο Λύκειο Κορίνθου το 1986, έτος κατά το οποίο εισήχθην στο τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Μετά από ευδόκιμη τετραετή φοίτηση, το 1990, έλαβα τον πανεπιστημιακό τίτλο σπουδών (πτυχίο).

Έχω παρακολουθήσει πολλά επιμορφωτικά σεμινάρια (πιστοποιημένα είτε από Δημόσιους είτε από θεσμοθετημένους ιδιωτικούς οργανισμούς), που άπτονται της ψυχολογίας (κυρίως του παιδός και του δασκάλου) και παιδαγωγικής.

Ενώ υπηρετούσα τη στρατιωτική μου θητεία στην Κόρινθο (ως έφεδρος αξιωματικός), το 1991 ξεκίνησα τη φροντιστηριακή διδασκαλία σε μαθητές – κατά κύριο λόγο Λυκείου. Τα μαθήματα που δίδασκα – και εξακολουθώ μέχρι σήμερα να διδάσκω - είναι :

- 1. ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ**
- 2. ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ**
- 3. ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ**
- 4. ΙΣΤΟΡΙΑ**

Επί 27 συναπτά έτη, δραστηριοποιούμαι εκπαιδευτικά , αρχικά ως ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ Καθηγητής στο Νομό Κορινθίας (κυρίως στην Κόρινθο και στους Αγίους Θεοδώρους) και σε περιοχές της Νοτιοδυτικής Αττικής (Κινέτα, Μέγαρο, Ελευσίνα) και στη συνέχεια , κατά τα τελευταία 17 έτη , διδάσκω στο Αριστοτέλειο Κορινθιακό Εκπαιδευτήριο. Όλα αυτά τα χρόνια έχω (καθ)οδηγήσει σε εξετάσεις πολλούς μαθητές, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία έχουν εισαχθεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, σε σχολές της ΠΡΩΤΗΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ (ΠΡΟΤΙΜΗΣΗΣ).

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ –ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΜΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ιδιαίτερο κεφάλαιο στη ζωή μου – σημαντικότατο επαγγελματικά, αποτελεί το ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ. Ανήκω στον εναρκτήριο πυρήνα των ιδρυτικών στελεχών του Σχολείου και συνεχίζω μέχρι σήμερα να προσφέρω τις υπηρεσίες μου. Μέσα σ' αυτό το «ζυμωτήριο» συνειδήσεων, δοκίμασα όλα τα συναισθήματα που μπορεί να βιώσει κάποιος, απέκτησα επί της ουσίας επαγγελματική οντότητα. Με την πράξη έδωσα και δίνω στοιχεία ευθείας συμπεριφοράς, αγωνιστικότητας, πάθους · διδάχθηκα και διδάσκω «έργω» και όχι μόνο «λόγω» αξίες όπως

ΑΓΩΝΑΣ, ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ, ΣΥΝΑΔΕΡΦΙΚΟΤΗΤΑ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ, ΑΦΟΣΙΩΣΗ ...

ΒΑΣΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

- Μέτοχος / συνιδιοκτήτης του Σχολείου από το 2000.
- Διδάσκων καθηγητής Φιλολόγος από το 2000
- Από το 2000 μέχρι το 2010 διετέλεσα υποδιευθυντής του Αριστοτελείου Γυμνασίου
- Τα τελευταία τρία χρόνια είμαι Διευθυντής του Σχολείου.

Το πλαίσιο του οποίου είμαι εκφραστής στηρίζεται στις εξής θεμελιώδεις αρχές:

- Απόλυτη ΑΣΦΑΛΕΙΑ των ΜΑΘΗΤΩΝ και όλων των υπολοίπων μελών, από εξωτερικούς κινδύνους. Ουδείς εισέρχεται στο - και εξέρχεται από το - χώρο του Σχολείου άνευ αδείας.
- Δεν υφίσταται, ως όρος και ως έννοια, στο Σχολείο μας η «ενδοσχολική βία». Αντιμετωπίζεται μόνο ως θέμα συζήτησης στο πλαίσιο της ενημέρωσης των παιδιών.
- Σωστή διδασκαλία του γνωστικού αντικείμενου από ΕΜΠΕΙΡΟΥΣ – ΕΓΝΩΣΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ – ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ.
- Σεβασμός στη διαφορετικότητα ανθρώπων, που εκπαιδεύονται ταυτόχρονα, να υποτάσσουν το «εγώ» τους, σε ένα κανονιστικό πλαίσιο, βάσει του οποίου λειτουργεί το σχολείο. Οι συνάδελφοι (Νηπιαγωγοί – δάσκαλοι - καθηγητές), είναι αυτόφωτες προσωπικότητες, με ΚΡΙΤΙΚΟ ΝΟΥ και χαρακτηρίζονται από την ικανότητα της ΟΡΘΗΣ ΣΚΕΨΗΣ και της ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ. Εξ επιλογής λοιπόν και όχι εξ ανάγκης έχουν θέσει τον εαυτό τους στην υπηρεσία του Σχολείου. Έτσι εξηγείται και το γεγονός ότι πολλοί υπηρετούν στο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ 15, 16 και 17 χρόνια. Είναι άνθρωποι που έχουν ασπαστεί τη βασική μου θέση, ότι μόνο όταν σέβεσαι τον εαυτό σου και τους άλλους, μπορείς να αναμένεις – «απαιτείς» - να σε σέβονται.
- Τήρηση των κανόνων που έχουν οριστεί: Πειθαρχία όλων, σ' αυτούς τους κανόνες, ΟΧΙ όμως με τη μορφή της στρατοκρατικής επιβολής αλλά μέσω της κατανόησης, ότι είναι αναγκαίο ένα κανονιστικό πλαίσιο, για να

επιτύχει τους στόχους του, οποιοδήποτε κοινωνικό σύνολο, πολύ περισσότερο ένα ποιοτικό σχολείο.

- Συντονισμός και έλεγχος όλης της διαδικασίας, με ασφαλιστικές δικλείδες διάχυσης αρμοδιοτήτων (π.χ. σύμβουλοι – καθηγητές, υπεύθυνοι σπουδών, συντονιστές...)

Άφησα τελευταίο έναν όρο, μια λέξη που διαπνέει ολόκληρη τη φιλοσοφία του Αριστοτελείου: Αγάπη. Οι αποδέκτες της διδασκαλίας μας είναι οι μαθητές, τα παιδιά μας· δεν είναι δυνατό να ευδοκιμήσει καμία μορφή εκπαίδευσης, αν ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ δεν έχει περίσσειμα αυτού του συναισθήματος, που η εκδήλωσή του όλο και σπανίζει στις μέρες μας. **Εξ' ορισμού η παιδεία / εκπαίδευση έχει Αγάπη· εξ' ορισμού η εκπαίδευση δε χτίζεται πάνω στο – και με – μίσος.** Οι νέοι κάθε εποχής, ειδικότερα οι σύγχρονοι νέοι, που ζουν μέσα σε κυκλώνα προβλημάτων, έχουν ανάγκη από συναίσθημα, διάλογο, κατανόηση. Είναι βάση της παιδαγωγικής τέχνης, ότι αν ο διδασκόμενος δεν είναι «καλά», συναισθηματικά και ψυχικά, υψώνει «τείχος», δεν προσλαμβάνει. Και η Αγάπη όμως για να καλλιεργηθεί και να αποδοθεί χρειάζεται τρόπο· ειδάλλως ενδέχεται να μετουσιωθεί σε λαϊκισμό ή σε κακώς εννοούμενη φιλικότητα. Πρέπει να αποδίδεται λοιπόν από την πλευρά των διδασκόντων, με αναλυτικό λόγο και ειλικρινή προσέγγιση του μαθητή ΑΛΛΑ έχει ταυτόχρονα τήρηση του κανόνα και, όταν πρέπει, αυστηρότητα.

Είναι δηλαδή η σχολική ζωή – όπως γενικά η ζωή – ένας αέναος αγώνας για την εύρεση και εφαρμογή του «μέσου όρου», της μεσότητας μεταξύ έλλειψης και υπερβολής.

Καθίσταται λοιπόν σαφές, ότι για να κατανοήσει, διδάξει, (καθ)οδηγήσει ένας παιδαγωγός τους μαθητές, οφείλει πρώτα ο ίδιος, πέρα από το να κατέχει άρτια το γνωστικό αντικείμενο που διδάσκει, να έχει επιτύχει την ατομική του μεσότητα, να έχει «δαμάσει», μέσα από επίπονο αγώνα τα πάθη και τις κακές του έξεις. **Το ΤΙΤΑΝΙΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ – ΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΕΣΕΙ ΣΩΣΤΑ ΜΟΝΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΠΟΥ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ – ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ-ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΑΣΚΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΛΑΖΟΝΑΣ, ΕΜΠΑΘΗΣ ή ΦΟΒΙΚΟΣ – ΑΘΥΡΜΑ-ΥΠΑΚΟΥΟΣ (ΥΠΗΚΟΟΣ) ΠΟΥ ΥΠΟΤΑΣΣΕΤΑΙ ΣΕ ΔΥΝΑΣΤΙΚΟ ΛΟΓΟ ΕΣΤΩ ΚΙ ΑΝ «ξέρει το μάθημά του».**

ΕΙΜΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΚΑΘΩΣ ΔΙΕΥΘΥΝΩ ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ Η ΤΡΙΒΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ.

Αντώνιος Χ. Σίμος